

ЗАКОН

О ИЗМЕНИ И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЦРКВАМА И ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМ

Члан 1.

У Закону о црквама и верским заједницама („Службени гласник РС”, број 36/06), члан 35. мења се и гласи:

„Члан 35.

Ради остваривања образовно-васпитног рада, односно обављања делатности високог образовања у свим образовно-научним, односно образовно-уметничким пољима, цркве и верске заједнице могу оснивати и предшколске установе, основне школе, гимназије, стручне и уметничке средње школе и високошколске установе у складу са законом.”.

Члан 2.

После члана 35. додају се назив члана 35а и члан 35а који гласе:

„Високошколске установе Српске Православне Цркве

Члан 35а

Имајући у виду историјску улогу Српске Православне Цркве у развоју образовања, науке, културе и очувању духовног и националног идентитета српског народа и Републике Србије, Српска Православна Црква оснива посебан универзитет, као високошколску установу која има посебан друштвени значај.

Оснивач универзитета из става 1. овог члана заједно са Српском Православном Црквом може бити и правно, односно физичко лице, као и Република Србија, на основу одлуке Српске Православне Цркве и других оснивача.

У случају из става 2. овог члана међусобна права и обавезе оснивача, оснивачки удели, начин финансирања и друга повезана питања уређују се уговором између оснивача. У случају када је један од оснивача Република Србија, уговор се потписује са Владом, уз прибављено мишљење министарства надлежног за високо образовање.

Високошколска установа чији је оснивач Српска Православна Црква не доставља доказ о оснивачком капиталу или банкарској гаранцији уз захтев за почетну акредитацију, односно прву и сваку наредну акредитацију високошколске установе и студијских програма, односно за вршење уписа студената на акредитоване студијске програме.

Универзитет из става 1. овог члана и високошколска установа чији су оснивачи Република Србија и Српска Православна Црква, односно чији је оснивач Српска Православна Црква, која је у саставу универзитета из става 1. овог члана, стичу средства за спровођење акредитованих студијских програма у оквиру своје делатности на основу уговора који високошколска установа закључује са Владом, по претходно прибављеном мишљењу министарства надлежног за високо образовање.

Средства за финансирање установа из става 5. овог члана за све намене за које средства обезбеђује оснивач у складу са законом којим се уређује високо образовање, обезбеђују се у буџету Републике Србије.

Влада доноси одлуку о броју студената за упис у прву годину акредитованог студијског програма који се финансира из буџета Републике Србије, за високошколску установу из става 5. овог члана, односно додатни број студената чије се студије финансирају из буџета Републике Србије за реализацију афирмативних мера.

У наредним годинама студија број студената из става 7. овог члана високошколска установа може повећати за највише 20% у односу на претходну годину, у складу са одлуком надлежног органа високошколске установе.

Студенти из ст. 7. и 8. овог члана имају иста права и обавезе као и студенти који се финансирају из буџета Републике Србије на високошколским установама чији је једини оснивач Република Србија, у складу са законом којим се уређује високо образовање и студентски стандард.

У циљу обављања научноистраживачке делатности од општег интереса и комерцијализације резултата научноистраживачког или ум етничкоистраживачког рада високошколска установа из става 5. овог члана може бити оснивач научноистраживачке организације, у складу са законом.

Акредитована научноистраживачка организација из става 10. овог члана финансира се у складу са законом којим се уређује систем науке и истраживања.

У циљу унапређења практичних вештина студената, реализације дуалног модела студија и развоја сарадње са привредом, високошколска установа из става 5. овог члана може да образује тренинг центар као посебну организациону јединицу.

Одлуку о образовању тренинг центра доноси орган управљања високошколске установе из става 5. овог члана.

Средства за образовање и рад тренинг центра обезбеђују се из буџета Републике Србије у оквиру средстава намењених за рад високошколске установе из става 5. овог члана, сопствених прихода високошколске установе која је образовала тренинг центар у смислу закона којим се уређује високо образовање, средстава оснивача високошколске установе, пројеката, донација и других извора у складу са законом.

Посебан друштвени значај универзитета из става 1. овог члана не утиче на равноправан правни положај других цркава и верских заједница, нити доводи у питање њихово право да оснивају високошколске установе и остварују права у области образовања, науке и културе, у складу са законом.”.

Члан 3.

У члану 42. после става 2. додаје се став 3. који гласи:

„Ради обављања научноистраживачке делатности од општег интереса, цркве и верске заједнице, односно високошколске установе чији су оснивачи цркве и верске заједнице могу оснивати научноистраживачке организације у складу са законом.”.

Члан 4.

Студент уписан на акредитован студијски програм који изводи високошколска установа из члана 2. овог закона (члан 35а став 5), који у текућој школској години оствари 48 ЕСПБ бодова има право да се у наредној школској години финансира из буџета, ако се рангира у оквиру укупног броја студената чије се студије финансирају из буџета, у складу са законом који уређује високо образовање.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 44. став 2. Устава Републике Србије, којим је прописано да су цркве и верске заједнице равноправне и слободне да самостално уређују своју унутрашњу организацију, верске послове, да јавно врше верске обреде, да оснивају верске школе, социјалне и добротворне установе и да њима управљају, у складу са законом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Доношење измена и допуна Закона о црквама и верским заједницама (у даљем тексту: Закон) којима се уређује право цркава и верских заједница на оснивање образовних установа, засновано је на потреби успостављања јасне дистинкције између самих верских образовних установа, чији је примарни циљ образовање свештеничког кадра и развој теологије, са једне стране, и установа које су намењене општем систему образовања, са друге стране. Предложеним решењем се црквама и верским заједницама омогућава институционално ширење делатности на све нивое, односно даје им се право да своју друштвену улогу остварују кроз целокупан образовни систем, почевши од предшколског васпитања, преко основног и средњег општег, стручног и уметничког образовања, па све до високошколских установа. Поред тога, предложене измене и допуне имају за циљ интеграцију свих ових установа у јединствени образовни систем државе, чиме се уводи обавеза да све установе које оснивају цркве и верске заједнице, а које спроводе опште образовно-васпитни рад или делатност високог образовања, уђу у јединствен правни оквир који важи за све остале образовне субјекте у Републици Србији. На овај начин се уједначавају образовни стандарди у свим пољима, јер се увођењем обавезе деловања у свим образовно - научним, односно образовно - уметничким пољима у складу са законом обезбеђује да ове установе испуњавају потпуно исте стандарде квалитета, програма, лиценцирања и акредитације као и државне или друге приватне школе и факултети.

Посебан разлог за доношење овог закона представља и потреба за нормативним уређењем специфичног статуса високошколских установа Српске православне цркве. Законодавац овим путем експлицитно препознаје и дефинише посебан друштвени значај универзитета чији је оснивач Српска православна црква, узимајући у обзир њену непроцењиву историјску улогу у развоју образовања, науке и културе, као и у очувању духовног и националног идентитета српског народа и Републике Србије. Увођење ових одредби поступа се у потпуном складу са начелима сарадње и уважавања историјских тековина. Истовремено, разлог за доношење ове измене је и постављање флексибилног правног оквира за финансирање и управљање таквим универзитетом, с обзиром на то да се новим решењем отвара законска могућност суоснивања. Прописује се да партнери Српској православној цркви у оснивању и развоју овог универзитета могу бити друга правна и физичка лица, али и сама Република Србија, под условом да се такво суоснивање заснива на споразумној одлуци Српске православне цркве и осталих оснивача, чиме се обезбеђује институционална стабилност и дугорочни развој ове високошколске установе.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

У члану 1. Предлога закона измењен је члан 35. Закона, који прописује да ради остваривања образовно-васпитног рада, односно обављања делатности високог образовања у свим образовно-научним, односно образовно-уметничким пољима, цркве и верске заједнице могу оснивати и предшколске установе, основне школе, гимназије, стручне и уметничке средње школе и високошколске установе у складу са законом.

Чланом 2. Предлога закона допуњује се Закон новим чланом 35а, који прописује да Српска Православна Црква, имајући у виду њену историјску улогу у развоју образовања, науке, културе и очувању духовног и националног идентитета српског народа и Републике Србије, оснива посебан универзитет, као установу од посебног друштвеног значаја. Овим чланом се даље уређује ко може бити оснивач универзитета заједно са Српском Православном Црквом, као и да се међусобна права оснивача уређују уговором. Овим чланом се такође уређује питање акредитације, начина обезбеђивања средстава за финансирање универзитета и високошколске установе чији су оснивачи Српска Православна Црква и Република Србија, број студената и њихова права и обавезе. Овим чланом се такође прописује да овај универзитет и високошколске установе у његовом саставу могу бити оснивачи научноистраживачке организације, у складу са законом, као и начин њеног финансирања. Овај члан прописује и забрану дискриминације у односу на друге цркве и верске заједнице, прописујући да посебан друштвени значај универзитета из овог члана не утиче на равноправан правни положај других цркава и верских заједница, нити доводи у питање њихово право да оснивају високошколске установе и остварују права у области образовања, науке и културе, у складу са законом. Такође, додатно се прописује да у циљу унапређења практичних вештина студената, реализације дуалног модела студија и развоја сарадње са привредом, универзитет и високошколске установе у његовом саставу могу да образују тренинг центар као посебну организациону јединицу.

У члану 3. Предлога закона допуњен је члан 42. Закона, на начин да прописује да ради обављања научноистраживачке делатности од општег интереса, цркве и верске заједнице, као и високошколске установе чији су они оснивачи, могу оснивати научноистраживачке организације у складу са законом.

Члан 4. Предлога закона садржи прелазну одредбу којом се уређује да студент уписан на акредитован студијски програм који изводи високошколска установа чији је оснивач Српска Православна Црква до ступања на снагу овог закона, који у текућој школској години оствари 48 ЕСПБ бодова има право да се у наредној школској години финансира из буџета, ако се рангира у оквиру укупног броја студената чије се студије финансирају из буџета, у складу са законом који уређује високо образовање.

Чланом 5. Предлога закона уређено је ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

Средства за спровођење овог закона ће бити обезбеђена у буџету Републике Србије, у оквиру утврђеног укупног нивоа расхода и издатака буџета Републике Србије за сваку годину у складу са средњорочним планом расхода и билансним могућностима буџета Републике Србије, на размену Министарства просвете.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Предлаже се доношење закона по хитном поступку, у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине, имајући у виду да би његово недоношење по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад цркава и верских заједница и њихових институција.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ЦРКВАМА И ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Оснивање образовних установа према општим прописима

~~Члан 35.~~

~~Цркве и верске заједнице могу оснивати и предшколске установе, основне школе, гимназије, стручне и уметничке средње и високе школе, факултете и универзитете, у складу са законом.~~

ЧЛАН 35.

РАДИ ОСТВАРИВАЊА ОБРАЗОВНО-ВАСПИТНОГ РАДА, ОДНОСНО ОБАВЉАЊА ДЕЛАТНОСТИ ВИСОКОГ ОБРАЗОВАЊА У СВИМ ОБРАЗОВНО-НАУЧНИМ, ОДНОСНО ОБРАЗОВНО-УМЕТНИЧКИМ ПОЉИМА, ЦРКВЕ И ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ МОГУ ОСНИВАТИ И ПРЕДШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ОСНОВНЕ ШКОЛЕ, ГИМНАЗИЈЕ, СТРУЧНЕ И УМЕТНИЧКЕ СРЕДЊЕ ШКОЛЕ И ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ

ЧЛАН 35А

ИМАЈУЋИ У ВИДУ ИСТОРИЈСКУ УЛОГУ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ У РАЗВОЈУ ОБРАЗОВАЊА, НАУКЕ, КУЛТУРЕ И ОЧУВАЊУ ДУХОВНОГ И НАЦИОНАЛНОГ ИДЕНТИТЕТА СРПСКОГ НАРОДА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА ОСНИВА ПОСЕБАН УНИВЕРЗИТЕТ, КАО ВИСОКОШКОЛСКУ УСТАНОВУ КОЈА ИМА ПОСЕБАН ДРУШТВЕНИ ЗНАЧАЈ.

ОСНИВАЧ УНИВЕРЗИТЕТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ЗАЈЕДНО СА СРПСКОМ ПРАВОСЛАВНОМ ЦРКВОМ МОЖЕ БИТИ И ПРАВНО, ОДНОСНО ФИЗИЧКО ЛИЦЕ, КАО И РЕПУБЛИКА СРБИЈА, НА ОСНОВУ ОДЛУКЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ И ДРУГИХ ОСНИВАЧА.

У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА МЕЂУСОБНА ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ОСНИВАЧА, ОСНИВАЧКИ УДЕЛИ, НАЧИН ФИНАНСИРАЊА И ДРУГА ПОВЕЗАНА ПИТАЊА УРЕЂУЈУ СЕ УГОВОРМ ИЗМЕЂУ ОСНИВАЧА. У СЛУЧАЈУ КАДА ЈЕ ЈЕДАН ОД ОСНИВАЧА РЕПУБЛИКА СРБИЈА, УГОВОР СЕ ПОТПИСУЈЕ СА ВЛАДОМ, УЗ ПРИБАВЉЕНО МИШЉЕЊЕ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ.

ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА НЕ ДОСТАВЉА ДОКАЗ О ОСНИВАЧКОМ КАПИТАЛУ ИЛИ БАНКАРСКОЈ ГАРАНЦИЈИ УЗ ЗАХТЕВ ЗА ПОЧЕТНУ АКРЕДИТАЦИЈУ, ОДНОСНО ПРВУ И СВАКУ НАРЕДНУ АКРЕДИТАЦИЈУ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ И СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА, ОДНОСНО ЗА ВРШЕЊЕ УПИСА СТУДЕНАТА НА АКРЕДИТОВАНЕ СТУДИЈСКЕ ПРОГРАМЕ.

УНИВЕРЗИТЕТ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА И ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ЧИЈИ СУ ОСНИВАЧИ РЕПУБЛИКА СРБИЈА И СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА, ОДНОСНО ЧИЈИ ЈЕ ОСНИВАЧ СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА, КОЈА ЈЕ У САСТАВУ УНИВЕРЗИТЕТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, СТИЧУ СРЕДСТВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ АКРЕДИТОВАНИХ СТУДИЈСКИХ ПРОГРАМА У ОКВИРУ СВОЈЕ ДЕЛАТНОСТИ НА ОСНОВУ УГОВОРА КОЈИ ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ЗАКЉУЧУЈЕ СА ВЛАДОМ, ПО ПРЕТХОДНО ПРИБАВЉЕНОМ МИШЉЕЊУ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ.

СРЕДСТВА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ УСТАНОВА ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА ЗА СВЕ НАМЕНЕ ЗА КОЈЕ СРЕДСТВА ОБЕЗБЕЂУЈЕ ОСНИВАЧ У СКЛАДУ СА

ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ, ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ У БУЏЕТУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ВЛАДА ДОНОСИ ОДЛУКУ О БРОЈУ СТУДЕНАТА ЗА УПИС У ПРВУ ГОДИНУ АКРЕДИТОВАНОГ СТУДИЈСКОГ ПРОГРАМА КОЈИ СЕ ФИНАНСИРА ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ЗА ВИСОКОШКОЛСКУ УСТАНОВУ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА, ОДНОСНО ДОДАТНИ БРОЈ СТУДЕНАТА ЧИЈЕ СЕ СТУДИЈЕ ФИНАНСИРАЈУ ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ АФИРМАТИВНИХ МЕРА.

У НАРЕДНИМ ГОДИНАМА СТУДИЈА БРОЈ СТУДЕНАТА ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА МОЖЕ ПОВЕЋАТИ ЗА НАЈВИШЕ 20% У ОДНОСУ НА ПРЕТХОДНУ ГОДИНУ, У СКЛАДУ СА ОДЛУКОМ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ.

СТУДЕНТИ ИЗ СТ. 7. И 8. ОВОГ ЧЛАНА ИМАЈУ ИСТА ПРАВА И ОБАВЕЗЕ КАО И СТУДЕНТИ КОЈИ СЕ ФИНАНСИРАЈУ ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ НА ВИСОКОШКОЛСКИМ УСТАНОВАМА ЧИЈИ ЈЕ ЈЕДИНИ ОСНИВАЧ РЕПУБЛИКА СРБИЈА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ И СТУДЕНТСКИ СТАНДАРД.

У ЦИЉУ ОБАВЉАЊА НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКЕ ДЕЛАТНОСТИ ОД ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА И КОМЕРЦИЈАЛИЗАЦИЈЕ РЕЗУЛТАТА НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОГ ИЛИ УМЕТНИЧКОИСТРАЖИВАЧКОГ РАДА ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ БИТИ ОСНИВАЧ НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

АКРЕДИТОВАНА НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА ИЗ СТАВА 10. ОВОГ ЧЛАНА ФИНАНСИРА СЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ СИСТЕМ НАУКЕ И ИСТРАЖИВАЊА.

У ЦИЉУ УНАПРЕЂЕЊА ПРАКТИЧНИХ ВЕШТИНА СТУДЕНАТА, РЕАЛИЗАЦИЈЕ ДУАЛНОГ МОДЕЛА СТУДИЈА И РАЗВОЈА САРАДЊЕ СА ПРИВРЕДОМ, ВИСОКОШКОЛСКА УСТАНОВА ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ ДА ОБРАЗУЈЕ ТРЕНИНГ ЦЕНТАР КАО ПОСЕБНУ ОРГАНИЗАЦИОНУ ЈЕДИНИЦУ.

ОДЛУКУ О ОБРАЗОВАЊУ ТРЕНИНГ ЦЕНТРА ДОНОСИ ОРГАН УПРАВЉАЊА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА.

СРЕДСТВА ЗА ОБРАЗОВАЊЕ И РАД ТРЕНИНГ ЦЕНТРА ОБЕЗБЕЂУЈУ СЕ ИЗ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У ОКВИРУ СРЕДСТАВА НАМЕЊЕНИХ ЗА РАД ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ ИЗ СТАВА 5. ОВОГ ЧЛАНА, СОПСТВЕНИХ ПРИХОДА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ КОЈА ЈЕ ОБРАЗОВАЛА ТРЕНИНГ ЦЕНТАР У СМISЛУ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ, СРЕДСТАВА ОСНИВАЧА ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ, ПРОЈЕКТА, ДОНАЦИЈА И ДРУГИХ ИЗВОРА У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

ПОСЕБАН ДРУШТВЕНИ ЗНАЧАЈ УНИВЕРЗИТЕТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НЕ УТИЧЕ НА РАВНОПРАВАН ПРАВНИ ПОЛОЖАЈ ДРУГИХ ЦРКАВА И ВЕРСКИХ ЗАЈЕДНИЦА, НИТИ ДОВОДИ У ПИТАЊЕ ЊИХОВО ПРАВО ДА ОСНИВАЈУ ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ И ОСТВАРУЈУ ПРАВА У ОБЛАСТИ ОБРАЗОВАЊА, НАУКЕ И КУЛТУРЕ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

Цркве и верске заједнице могу оснивати стручне и научне установе за заштиту сакралног наслеђа у оквиру јединственог система заштите, у складу са законом.

Верификоване установе из претходног става могу уживати финансијску подршку из буџета Републике Србије или буџета јединице локалне самоуправе.

РАДИ ОБАВЉАЊА НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКЕ ДЕЛАТНОСТИ ОД ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА, ЦРКВЕ И ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ, ОДНОСНО ВИСОКОШКОЛСКЕ УСТАНОВЕ ЧИЈИ СУ ОСНИВАЧИ ЦРКВЕ И ВЕРСКЕ ЗАЈЕДНИЦЕ МОГУ ОСНИВАТИ НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство правде

2. Назив прописа

Предлог закона о измени и допунама Закона о црквама и верским заједницама

Draft Law on Amendments to the Law on Churches and Religious Communities

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум),:

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну садржину прописа,

Наслов VII. – ПРАВОСУЂЕ, СЛОБОДЕ И БЕЗБЕДНОСТ, у оквиру којег је члан 80 - Јачање институција и владавине права

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

Одредбама Споразума није дат посебан рок за усклађивање, већ се усклађивање врши у складу са општим роком у складу са чланом 72. Споразума.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

У потпуности испуњава.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

/-

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

- /

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност

треба образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе Директиве).

- Не постоје прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

- /

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

- Не

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

- Не